

NASZA WSPÓLNOTA

PARAFIA NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NAJSWIĘTSZEJ MARYI PANNY, AZORY - KRAKÓW

Rok XXVI

Luty 2020

Nr 2 (299)

Wielki Post – katharsis i metanoia

Wielki Post jest najbardziej kontemplacyjnym i refleksyjnym czasem w ciągu roku liturgicznego. Ma za zadanie poprzez swój pokutny i nostalgiczny nastrój przygotować wszystkich ochrzczonych do radosnego świętowania Zmartwychwstania Chrystusa. Co roku rozpoczęcie przypada w inny dzień, ale zawsze jest to środa, która zwana jest popielcową. Podczas tego dnia wierni zostają posypani popiołem, który pochodzi ze spalonych palm wielkanocnych. Ma on symbolizować pokutę i nawrócenie. Tak jak zawarłem w tytule – post jest *katharsis*, z greckiego oczyszczenie. Człowiek podczas tego okresu powinien dokonać refleksji nad swoim życiem, przemyśleć je, zatrzymać się na chwilę, a następnie dokonać *metanoi* – nawrócenia i spróbować żyć na nowo.

Post, trwający przez 40 dni poprzedzających święto Paschy chrześcijańskiej, najprawdopodobniej rozpowszechnił się w pierwszej połowie IV wieku. Wiele z kanonów, które zachowały się, a były ustalane na lokalnych synodach, potwierdzały trwałe funkcjonowanie okresu wielkiego postu w kalendarzu liturgicznym i dotyczyły kwestii jakości praktyki postnej. Istotną była abstynencja od pokarmów mięsnych. Zakaz spożywania mięsa dotyczył śród i piątków.

W dzisiejszych czasach podczas postu kładzie się nacisk na jałmużnę i modlitwę oraz wstrzemięźliwość od zabaw. W tym okresie w kościołach znikają kwiaty, nastrój podkreśla skromniejszy wystrój świątyni. Kolorem liturgicznym jest fiolet. W okresie wielkiego postu wiernych obowiązuje zakaz udziału w hucznych zabawach.

Warto wiedzieć, że podczas Wielkiego Postu (jeśli trwa on przez cały marzec) są dwa dni, podczas których on nie obowiązuje. Są to uroczystości: św. Józefa – 19 marca, Zwiastowanie Najświętszej Maryi Panny – 25 marca.

Wielki Post nieodłącznie kojarzy się ze szczególnymi nabożeństwami, które są charakterystyczne dla tego okresu. Jest to Droga Krzyżowa i Gorzkie Żale. Tradycja odprawiania Drogi Krzyżowej powstała w Jerozolimie (*Via Dolorosa*). Na jej powstanie niewątpliwie wpłynął fakt odnalezienia Krzyża Świętego, pielgrzymki wiernych do Jerozolimy jako miejsca związanego z życiem i śmiercią Chrystusa oraz pragnienie odtworzenia Męki Chrystusa dla tych, którzy nie mogli pielgrzymować do Jerozolimy. W średniowieczu rozpowszechnili ją franciszkanie, którzy oprowadzając pątników, zatrzymywali się przy stacjach przedstawiających historię śmierci Jezusa. Gorzkie żale są typowo polskim zwyczajem i jest to nabożeństwo pasyjne, mające najczęściej formę nabożeństwa eucharystycznego, odprawianego w okresie Wielkiego Postu, szczególnie w niedziele, ale również – zależnie od lokalnych zwyczajów – w inne dni (np. w czasie Triduum Paschalnego, zwłaszcza w Wielki Piątek). Składa się z trzech części. W poszczególne niedziele Wielkiego Postu odprawia się kolejne części (dwukrotnie, gdyż wielki post trwa sześć tygodni), natomiast Zachęta (Pobudka) pozostaje zawsze ta sama.

Niech więc Wielki Post będzie dla nas wszystkich drogą oczyszczenia i nawrócenia, abyśmy radośnie świętowali Wielkanoc.

Dk. Kamil

Relikwie Krzyża Świętego

Krzyżu, błogosławieństwo ziemi,

W tobie zbawienie i nadzieja;

Byleś hańbiącej śmierci znakiem,

Teraz do niebios jesteś bramą

[z *Liturgii Godzin* na Wielki Piątek]

Wielki Post jest czasem, w którym w sposób szczególnie adorujemy krzyż, na którym Nasz Zbawiciel „oddał ducha”. Czynimy to zwłaszcza podczas liturgii wielkopiątkowej słowami „Oto drzewo Krzyża, na którym zawisło zbawienie świata, pójdźmy z pokłonem!”. Na całym świecie znajduje się dziesiątki świątyń, w których przechowywane są relikwie Drzewa Krzyża Świętego. Spróbujmy zatem przyjrzeć się najważniejszym ośrodkom kultu relikwii Drzewa Krzyża Świętego w Polsce i w świecie.

Krzyż, na którym umarł Chrystus, został po Jego śmierci wrzucony do cysterny wydrążonej w skale u stóp wzniesie-

nia Golgoty. Sto lat później, w 135 r. po stłumieniu trzeciego postania żydowskiego, Rzymianie na rozkaz cesarza Hadriana, zbudowali na Golgocie Forum i Kapitol. Św. Hieronim wspomina, że w miejscu Grobu Chrystusa stanął posąg Jowisza, natomiast na Kalwarii statua Wenery. Po przyznaniu chrześcijanom w 313 r. przez cesarza Konstantyna Wielkiego pełnej wolności religijnej, wierzący w Chrystusa przystąpili do odszukania krzyża oraz miejsca, gdzie umarł i zmartwychwstał Nauczyciel. Jednym ze świadectw odszukania Krzyża Świętego jest dzieło Sokratesa Scholastyka pt.: *Historia Kościoła*. Piszący w niej po grecku Scholastyk podaje wiadomości o pielgrzymce cesarzowej Heleny ok. 326 r. W relacji tej przedstawia wydarzenia związane z odnalezieniem przez św. Helenę nie tylko Golgoty, lecz także krzyży, do których przybici byli Jezus i dwaj łotrowie.

Św. Helena największą część relikwii Drzewa Krzyża Świętego oddała do sanktuarium Grobu Świętego w Jerozolimie, drugi fragment przesłała do Konstantynopola, a trzecią część przywozła do Rzymu wraz z innymi relikwiami Męki Pańskiej.

cd. na s. 4

Informacje duszpasterskie: marzec 2020 r.

Przypominamy, że przez cały okres Wielkiego Postu w naszej Świątyni sprawowane jest nabożeństwo drogi krzyżowej – od poniedziałku do piątku o godz. 18. W soboty o godz. 18 różaniec. W niedzielę droga krzyżowa odbywa się o godz. 16:30, a o godz. 17 Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym. Zapraszamy do częstego udziału w tych nabożeństwach.

4.03 – Środa: święto św. Kazimierza, Królewicza, patrona archidiecezji krakowskiej.

5.03 – Pierwszy czwartek miesiąca: o godz. 17 Msza święta w intencji Koła Przyjaciół Radia Maryja, o godz. 18:30 w intencji Akcji Katolickiej.

6.03 – Pierwszy piątek miesiąca: o godz. 16:30 spowiedź dzieci i młodzieży, o 17 Msza święta dla nich. O godz. 18 droga krzyżowa, o 18:30 Msza święta w intencji misji świętych i misjonarzy.

7.03 – Pierwsza sobota miesiąca: od godz. 9 kapłani udadzą się do chorych z posługą sakramentalną. O godz. 18 różaniec, o 18:30 Msza święta w intencji prośb i podziękowań do Matki Bożej oraz w intencji Róż Żywego Różańca ze zmianą tajemnic różańcowych.

15.03 – Niedziela: o godz. 15:30 w salce katechetycznej odbędzie się trzecie spotkanie z cyklu „Dobry seans filmowy”.

19.03 – Czwartek: Uroczystość św. Józefa. W tym dniu o godz. 18:30 odbędzie się Msza święta z modlitwami o uzdrowienie i uwolnienie.

25.03 – Środa: Uroczystość Zwiastowania Pańskiego oraz Dzień Świętości Życia. Na Mszy świętej o godz. 18:30 odbędzie się uroczyste ślubowanie podjęcia Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego. Osoby, które zechcą podjąć się modlitwy w intencji nienarodzonych dzieci, proszone są o przyniesienie świec.

29.03 – Niedziela: o godz. 13:15 Msza święta w intencji Franciszkańskiego Zakonu Świeckich.

Informujemy, że ze względu na minione misje parafialne, jakie miały miejsce w grudniu z okazji 40. rocznicy konsekracji naszego kościoła, w tym roku **nie będzie corocznych wielkopostnych rekolekcji parafialnych**, które tradycyjnie rozpoczynały się w 5. niedzielę Wielkiego Postu. Misje święte znoszą w danym roku liturgicznym rekolekcje.

Pieta

nie do końca wypowiedziany i nienazwany ból

Matki Boga – Człowieka i każdego z nas,

Jej oddanie Syna

na chleb dla ludzi całego świata,

by nie odeszli z drogi

wiodącej do Raju,

Jej miłość wtopiona w miłość Boga,

Jej przebaczenie wpatrzone

w Jego przebaczenie,

wciąż odkrywana Maryja – nieskazitelny człowiek.

w którym Bóg upodobał sobie zamieszkać.

*Magdalena Urzędowska
– tercjarka III Zakonu Franciszkańskiego*

19 marca – Uroczystość św. Józefa, Oblubieńca NMP

Józef – hebr. *Jehoseph* – ‘niech Bóg pomnoży’.

Według świadectwa Ewangelii pochodził z królewskiego rodu Dawida (por. Mt 1, 1-16; Łk 3, 23-31). Utrzymywał się z pracy stolarskiej (por. Mt 13, 35). Po zaślubieniu Maryi został poinformowany przez anioła o tajemnicy Wcielenia Syna Bożego (por. Mt 1, 24-25). Odtąd był wiernym opiekunem Świętej Rodziny. Ponieważ nie znajdujemy o nim wzmianek w Ewangelii, gdy Jezus rozpoczął nauczanie, należy sądzić, że już wówczas Józef nie żył.

Papież Pius IX ogłosił św. Józefa patronem całego Kościoła (1870), a papież Pius XII w 1955 roku ustanowił dzień 1 maja świętem Józefa rzemieślnika. Św. Józef czczony jest także jako patron dobrej śmierci, ponieważ w chwili zgonu towarzyszyli mu Jezus i Maryja.

W Polsce kult św. Józefa istnieje od przełomu XI i XII wieku. Największy rozwój nabożeństwa do św. Józefa przypadał na XVII i XVIII stulecie, a propagowane było szczególnie przez karmelitów. Z tego czasu datuje się najświeższe sanktuarium w Kaliszu. Papież Jan XXIII ofiarował w 1963 roku pierścień dla czczonego tam obrazu, a papież Paweł VI – ornat. Sanktuarium kaliskie jest miejscem dorocznych pielgrzymek kapłanów polskich, więźniów obozu w Dachau. Warto również dodać, że obok Kalisza w Polsce funkcjonuje 13 sanktuariów św. Józefa – w: Boćkach, Bolesławowie, Częstochowie, Kielcach, Krakowie, Nisku, Poznaniu, Prudniku, Rudzie Śląskiej, Siedlcach, Słupsku, Świdnicy i Wadowicach.

*Opracowano na podstawie: Ks. Antoni Gorzandt,
Mój święty Patron, Wydawnictwo Archidiecezji
Lubelskiej „Gaudium”, Lublin 2003.*

Dołącz do akcji „Misjonarz na Post” 2020!

Na świecie pracuje obecnie 1903 polskich misjonarzy. Obok ewangelizacji zajmują się też poprawą jakości życia ludzi, wśród których pracują. Budują studnie, ośrodki zdrowia czy placówki edukacyjne. Oprócz wsparcia materialnego potrzebne jest także to... duchowe.

Uczestnicy inicjatywy poprzez post, modlitwę, ofiarowanie cierpienia lub inne dobre postanowienia wykazują się troską o zadania misyjne, jakie stawia przed sobą Kościół.

„Misjonarze są najlepszymi dyplomatami promującymi nasz kraj na obczyźnie. Dyplomacja zawodowa obłożona jest wieloma warunkami, natomiast bezpośrednio z ludźmi kontaktuje się misjonarz” – mówił w 2018 r. arcybiskup Stanisław Gądecki. To właśnie misjonarze są często jedynymi osobami, które nie tylko pomagają, ale także uczą, pokazują ludziom nowe perspektywy, czy dają narzędzia do tego, by poprzez edukację mieć wpływ na swoje życie. I to właśnie najczęściej w takiej perspektywie przedstawia się ich posługę. Trzeba jednak pamiętać, że nie mniej ważna jest modlitwa. Ona bardzo pomaga tym, którzy pracują często w skrajnie wymagających warunkach w różnych regionach świata.

Jeśli chcesz dołączyć do akcji „Misjonarz na post”, przez cały okres liturgiczny Wielkiego Postu otocz modlitewną opieką jednego z misjonarzy. Możesz uczynić to jako prywatne postanowienie, a możesz też wejść na stronę internetową <https://misjonarznapost.pl> i skorzystać z generatora, który wskaże Ci konkretne imię i nazwisko, i kraj posługi.

Pismo parafialne *Nasza Wspólnota* redaguje zespół za zgodą władz zakonnych. Nakład 1000 egz., rozprowadzanych bezpłatnie. Adres redakcji: Parafia Niepokalanego Poczęcia NMP, ul. J. Chełmońskiego 41; 31-301 Kraków.

Duchowa Adopcja Dziecka Poczętego – czym jest, na czym polega i jaki jest jej cel?

Pod koniec ubiegłego roku w Polsce znów rozgorzała dyskusja na temat aborcji. Temat, o którym głośno jest od lat, i który właściwie nie schodzi z czołówek dysput – cichnie tylko na chwilę, by znów rozbrzmieć jeszcze głośniejsze, jeszcze mocniej. W 2019 roku do wznowienia dialogu o tym tragicznym zabiegu przyczynił się film amerykańskiej produkcji pt. „Nieplanowane”¹, nakręcony na podstawie książki o tym samym tytule. Przedstawia on historię Abby Johnson, która wiele lat pracowała w Klinice aborcyjnej Planned Parenthood, której została również dyrektorką. Po traumatycznym dla bohaterki doświadczeniu, jakim było towarzyszenie przy zabiegu aborcji i obserwacja całego proceduru, w sercu Abby dokonuje się diametralna zmiana i postanawia ona już nigdy nie przyczynić się do zabójstwa nienarodzonych dzieci. Po pięciu latach zarządzania Kliniką na stanowisku dyrektorki, Abby Johnson odchodzi z Planned Parenthood i przyłącza się jako wolontariuszka do tzw. Koalicji dla Życia, w której czynnie działa do dzisiaj.

Temat wartości życia – każdego życia – dla nas, katolików, jest szczególnie istotny. W oczach Boga życie – a zwłaszcza życie człowieka, którego stworzył na Swój obraz i podobieństwo – jest święte i to od momentu poczęcia. Bóg do proroka Jeremiasza mówi: „Zanim ukształtowałem cię w łonie matki, znałem cię, nim przyszedłeś na świat, poświęciłem cię” (por. Jr 1,5). Król Dawid w Psalmie 139 wyśpiewuje Panu słowa: „Ty bowiem utworzyłeś moje nerki, Ty utkałeś mnie w łonie mej matki” (por. Ps 139,13). A Jezus Chrystus, mówiąc o paruzji i Sądzie Ostatecznym, przestrzega: „Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili” (por. Mt 25, 40).

Jesteśmy więc, jako wierni uczniowie Jezusa, wezwani do obrony życia również tych nienarodzonych, najmniejszych i najbardziej bezbronnych. Nie mieczem i nie pięścią, ani nawet nie słowem, **ale przede wszystkim modlitwą i własnym świadectwem**. To właśnie chęć podjęcia modlitwy w intencji nienarodzonych dzieci zagrożonych zagładą przyczyniła się do powstania modlitewnego dzieła **Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego**.

Inicjatywa ta powstała po objawieniach w Fatimie i jest odpowiedzią na wezwanie Maryi do modlitwy różańcowej, pokuty oraz zadośćuczynienia za grzechy, które najbardziej dotkliwie ranią Jej niepokalane Serce. Do Polski została przeniesiona w roku 1987 i ciągle zyskuje więcej zwolenników. Duchowa Adopcja Dziecka Poczętego polega na wzięciu w duchową opiekę nieznanego nam – a znanego tylko Bogu – poczętego dziecka, którego życie zagrożone jest aborcją. Osoba podejmująca adopcję zobowiązuje się do odmawiania jednej dziesiątki różańca świętego z rozważaniem tajemnicy życia Jezusa i Maryi oraz jednej specjalnie ułożonej w tym celu modlitwy, które ofiaruje w intencji „adoptowanego” dziecka. Modlitwy te odmawia się każdego dnia przez 9 miesięcy – czyli tyle, ile dzieciątko rośnie pod sercem matki. Dodatkowo do modlitwy można dołączyć własne dobrowolne postanowienia.

Duchową Adopcję Dziecka Poczętego może podjąć każdy człowiek i to wielokrotnie – pod warunkiem wypełnienia poprzednich zobowiązań. Można podjąć ją wszędzie, zarówno indywidualnie jak i publicznie, pod warunkiem złożenia formuły przyrzeczenia. W naszej Wspólnocie Parafialnej praktykowane jest uroczyste ślubowanie 25 marca, w Uroczystość Zwiastowania Pańskiego, na Mszy świętej o godz. 18.30. Ta

symboliczna data sprawia, że dziecko otoczone przez nas modlitewną opieką, „przyjdzie na świat” dokładnie 25 grudnia – a więc w dzień, kiedy świętujemy Boże Narodzenie!

Duchowa Adopcja Dziecka Poczętego nie jest jedynie modlitwą w intencji dziecka zagrożonego zabiciem w łonie matki. Przynosi ona również inne owoce – skutecznie leczy głębokie zranienia wewnętrzne, spowodowane grzechem aborcji, pozwala matkom odkryć na nowo uzdrawiającą moc Bożego Miłosierdzia i łaskę przebaczenia, przynosi pokój im skrzywdzonym sercom i duszom. Jest to bardzo osobisty, konkretny i bezinteresowny dar, który pomaga nam docenić niezwykłą moc modlitwy, przyczynia się do kształtowania charakteru i wyboru cenionych wartości, pozwala walczyć z egoizmem oraz uzdalniać do właściwego postrzegania znaczenia rodziny i miłości. Jezus Chrystus powiedział, że „są takie złe duchy które można pokonać tylko modlitwą i postem” (Mk 9,29). Dlatego potrzeba nas wielu, którzy z różańcem w rękę będziemy modlić się za tych najsłabszych i najbardziej bezbronnych, przeciwstawiając się złu, jakim jest śmierć nienarodzonych. Duchowa Adopcja niesie nie tylko modlitewną ochronę przed aborcją, ale leczy również zranienia w sercach tych, którzy w jakikolwiek sposób się do niej przyczynili.

Już dziś serdecznie wszystkich zachęcam do uroczystego złożenia przyrzeczenia Duchowej Adopcji w naszej Świątyni, przed ołtarzem Boga, 25 marca 2020 roku o godz. 18:30. Obchodzimy wtedy w liturgii Uroczystość Zwiastowania Pańskiego oraz Dzień Świętości Życia. Wcześniej można zapoznać się z całą inicjatywą Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego dzięki specjalnym broszurom przysłanym przez Fundację Małych Stópek – dostępne są one w kruchcie kościoła i zakrystii i rozwiewają wszelkie wątpliwości oraz odpowiadają na najczęściej stawiane pytania. Znajduje się w nich również formuła przyrzeczenia oraz tekst codziennej modlitwy. Osoby, które w tym roku podejmą się duchowej adopcji, otrzymają również przypinkę pary małych stópek z wizerunkiem Matki Bożej z Guadalupe i modlitwą. Istnieje też możliwość uzyskania specjalnego modlitewnika pt. „280 dni modlitwy za zagrożone życie”². **W tamtym roku modlitewnej opieki nad nienarodzonymi w naszym kościele podjęło się aż 41 osób!** Ja sama jestem już „duchową mamą” dwójki dzieciaków, a w tym roku zamierzam adoptować kolejne.

Nawet jeśli nie podejmiesz się Duchowej Adopcji na następnych 9 miesięcy, pamiętaj w swoich modlitwach o nienarodzonych, o skazanych na zagładę, również o matkach, które chcą przeprowadzić zabieg aborcji. Niech nasza modlitwa – modlitwa Kościoła – przyczyni się do zwycięstwa życia nad śmiercią i miłości nad obojętnością.

Iwona Jeleń

² Zgodnie z informacją przekazaną przez rzecznika fundacji, wszystkie osoby, które w naszej Parafii podejmą duchową adopcję i odeślą do Fundacji Małych Stópek umieszczony w gazecie formularz, otrzymają właśnie wspomniany modlitewnik.

**Myśli pod krzyżem Jezusa
zblądzić, zgrzeszyć,
zaniedbać, zaniechać,
wyciągnąć dłonie do konfesjonalu
z ukrytym Chrystusem
w postaci księdza,
wstać i iść do celu.**

*Magdalena Urzędowska
– tercjarka III Zakonu Franciszkańskiego*

¹ Scenariusz i reżyseria: Chuck Konzelman i Cary Solomon, premiera na świecie 29 marca 2019 r.

Relikwie Krzyża Świętego *dc ze s. 1*

Już w 348 r. biskup Jerozolimy Cyryl zapisał, że relikwiami Krzyża Świętego jest „zapełniony cały świat”, zaś Jan Chryzostom pod koniec IV w. odnotował, że chrześcijanie nosili na szyi cząstki Krzyża oprawione w złoto. Relikwie te odgrywały istotną rolę zwłaszcza podczas wielkopiątkowej liturgii adoracji Krzyża Świętego, którą obchodzono w Jerozolimie już w IV w.

W roku 614 Palestyna została zdobyta przez wojska perskie pod wodzą Chosrowa II Parwiza. W dniu 5 maja 614 r. Persowie zdobyli Jerozolimę – dokonali rzezi ponad 26 tys. chrześcijan, 35 tys. wzięli do niewoli, złupili i zburzyli domy, zniszczyli wspaniałe budowle konstantyńskie, a z bazyliki Świętego Grobu wywieźli skrzynię z relikwiami Drzewa Krzyża Świętego. W 621 r. cesarz Herakliusz (574–641) wyruszył z Konstantynopola przeciw Persom i 3 maja 628 r. odzyskał cenne relikwie. Jeszcze w tym samym roku, w uroczystej procesji złożył relikwie Drzewa Krzyża Świętego w bazylice Świętego Grobu. Ze względu na stałe zagrożenie kolejnymi wojnami relikwie Drzewa Krzyża Świętego zostały podzielone na tysiące drobnych cząstek i rozesłane do wielu świątyń poza Ziemią Świętą. Obok Jerozolimy największymi cząstkami szczyły się kościoły w Konstantynopolu, Aleksandrii, Antiochii, Edessie, Gruzji, Damaszku, Rzymie, Poitiers, na Krecie i na Cyprze. Często dochodziło do kradzieży, a w późniejszym czasie do handlu relikwiami Męki Pańskiej. Już w IV wieku pątniczka Egeria w *itinerarium* wspomina, że kiedy wierni adorowali relikwie Krzyża Świętego w *Martyrium*, „ktoś odgryzł i skradł kawałek ze świętego drzewa”.

Obecnie największą część Krzyża Świętego posiadają m.in.: franciszkański klasztor Santo Toribio w Liébana, katedra św. Michała i św. Guduli w Brukseli, rzymskie bazyliki św. Piotra i Świętego Krzyża Jerozolimskiego, katedra Notre Dame w Paryżu, opactwo cysterskie w Heiligenkreuz w Austrii oraz katedry w Pizie i Florencji.

Ch. Rohault de Fleury w monografii pt. „Mémoire sur les instruments de la passion de N.-S. J.-C.” (Paryż, 1870) skatalogował wszystkie znane i czczone wówczas relikwie Męki Pańskiej, w tym relikwie Drzewa Krzyża Świętego. Tenże autor obliczył także, że zebrane razem zachowane partykuły Krzyża św. nie złożyłyby się nawet na 1/3 objętości krzyża do jakiego przybity został Jezus Chrystus. Krzyż składał się z dwóch części: belki pionowej (*stipes*) o wysokości 3-4 m oraz belki poziomej (*patibulum*) o długości około 1,8 m. Według Rohaulta de Fleury, krzyż Chrystusa wykonany był z drewna sosnowego i ważył ok. 75 kg, a objętość jego wynosiła ok. 178 000 000 mm³. Łączna objętość zachowanych relikwii Drzewa Krzyża św. – według ówczesnych obliczeń Cz. Rohaulta de Fleury wynosiła około 4 000 000 mm³.

W Polsce relikwie Krzyża Świętego znajdują się m.in. na Świętym Krzyżu, w Lublinie, Elblągu, Boćkach, Częstochowie, Imbramowicach, Jadowie, Jeleniej Górze, Kcyni, Katowicach, Klebarku Wielkim, Krakowie, Łomży, Opolu, Owińskach, Pabianicach, Pacanowie, Pakości, Pińczowie, Przeworsku, Wałbrzychu, Włocławku, Zamościu i także w naszym kościele parafialnym. Największą w Polsce cząstką Krzyża Świętego cieszyła się do 1991 r. bazylika dominikanów w Lublinie (była ona trzecią co do wielkości na świecie relikwią, po tych, jakie znajdują się w Liébana oraz w katedrze św. Michała i Guduli w Brukseli). Obecnie posiadaniem największej relikwii Krzyża Świętego może poszczycić się klasztor franciszkanów w Pakości. Warto podkreślić, że obecnie w naszym kraju funkcjonuje osiem sanktuariów Relikwii Drzewa Krzyża Świętego, które znajdują się na Świętym Krzyżu, w Elblągu, Jadowie, Jeleniej Górze, Klebarku Wielkim, Lublinie, Wałbrzychu oraz Zawierciu-Blanowicach.

Pamiętajmy nie tylko w okresie Wielkiego Postu, ale w każdym dniu naszego życia, o słowach św. Pawła skierowanych do Koryntian: „Nauka bowiem krzyża głupstwem jest dla tych, co idą na zatracenie, mocą Bożą zaś dla nas, którzy dostępujemy zbawienia”, a w trudnych chwilach naszego życia przypomnijmy sobie fragment pieśni: „W krzyżu ośłoda, w krzyżu ochłoda...”.

Franciszek Mróz

„Wielki Post”

Każdego dnia o rzeczy wiele zabiegamy, codziennie do zrobienia coś tam mamy. Kalendarze są zapełnione spotkaniami, zajęciami i na przyszłość różnymi planami.

Łatwo cel stracić z oczu prawdziwy człowiek może stać się niegodziwy. Wśród nas nie ma przecież ideałów ludzi ze szlachetnych materiałów.

W lutym następuje już kres karnawału, szaleństwa i zabawy kończą się pomalu. W ciszy możemy się lepiej zastanowić i dla swej duszy coś dobrego zrobić.

Wielki Post jest Pokuty i Refleksji czasem lecz nie wszyscy przejmują się tymczasem. Dużo ludzi żyje jak w ciągu roku całego i nie przestrzega reguł postnych do tego.

Nie zdajemy sobie sprawy co wtedy tracimy, gdy szalejemy, tańczymy i nie pościmy. Bez Pokuty nie znamy prawdziwej Radości i nie nauczymy się Chrystusowej Miłości.

Wszyscy musimy się nawracać, do Pana Boga wciąż powracać. Wielki Post to nam uświadamia i przygotowuje do nawracania.

40 dni na poprawę życia naszego mamy i od nas zależy, jak ten czas wykorzystamy. Gdy dobrze odczytamy wskazówki Boże, to osiągnąć cel każdy z nas przecież może.

Zacząć wszystko od nowa właśnie możemy i wybrać drogę ku Życiu, gdy tylko chcemy. I choć wydaje się, że to przerasta nasze siły, to się postaramy, by grzechy nasze zgnily.

Gdy zmienimy tok naszego myślenia, Wielki Post będzie czasem nawrócenia. Bierzmy więc przykład z takich ludzi, których zapal do Boga się nie studzi.

Iwona Zagrodnik